

ПРОТОКОЛ

№ 53

гр. Варна, 13.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Росица Сл. Станчева
Юлия Р. Бажлева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
Сложи за разглеждане докладваното от Росица Сл. Станчева Въззивно
гражданско дело № 20243000500001 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:11 часа се явиха:

~~~~~

ВЪЗЗИВНИЦИТЕ:

А. В. А., редовно призован, не се явява, не се представлява.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО чрез представляващ
Областна Дирекция "Земеделие" – Добрич, редовно призовано, не изпраща
представител.

~~~~~

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпило писмено становище вх. №
1711/07.03.2024г. от процесуалния представител на Областна дирекция
„Земеделие“ гр. Добрич главен ю. к. К. Д., с което изразява становище по
съществуващото на спора.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпила молба-становище вх. №
1834/13.03.2024г. от процесуалния представител на въззивника адв. Г. М., с
която моли да бъде даден ход на делото в негово отсъствие, поддържа
въззивната жалба и изразява становище по съществуващото на спора. Претендира
сторените по делото разноски.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото,

поради което

О П Р Е Д Е Л И
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

след връщането му от ВКС на РБ за ново разглеждане.

Производството е по реда на чл.258 и сл. ГПК вр. чл.293, ал.3 ГПК.

С решение № 50096/22.12.2023г., постановено по гр.д. № 3401/2022г. Върховният касационен съд е отменил въззивното решение на АпС - Варна по в.гр.д. № 40/2022г. в частта, в която е потвърдено обжалваното от А. В. А. решение № 260156/02.11.2021г. на ОС - Добрич за признаване, на основание чл.422, ал.1 вр. чл.415 ГПК, вземането на Държавата по отношение на А. В. А. в размер на 88 287.57 лева, предмет на заповед № 857/24.08.2020г., издадена по ч.гр.д. № 2047/2020г. на РС - Добрич, въз основа на документ по ч.417 ГПК и е върнал делото за ново разглеждане със задължителни указания за приемане за разглеждане на направено от ответника възражение по чл.92, ал.2 ЗЗД, даване на указания по разпределение на доказателствената тежест вр. това възражение, както и произнасяне по направени във въззивната му жалба доказателствени искания.

С оглед на това предмет на настоящото въззивно решение е само подадената от А. В. А. въззивна жалба против обжалваното от него решение на ОС - Добрич в горепосочената му част. В частта, в която въззивният съд по в.гр.д. № 40/2022г. е потвърдил обжалваното от ищцовата страна - Държавата решение на ОС - Добрич за отхвърляне на иска му по чл.422 ГПК за горницата над 88 287.57 лева до пълния размер на претенцията от 114 885.17 лева, решението му не е било обжалвано пред ВКС и е влязло в сила.

Във въззивната си жалба ответникът А. А. е навел оплаквания за недопустимост, неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение в обжалваната от него част. Твърди се, че първоинстанционният съд не е обсъдил всички наведени възражения по допустимостта и основателността на предявения иск, направил е неправилни правни изводи относно сроковете за заплащане на арендните вноски. В тази връзка се сочи, че неправилно е прието, че в процесния договор за аренда е уговорен падеж и за втората арендна вноска, в нарушение на процесуалните

правила съдът не е разпределил доказателствената тежест и не е дал указания на страните относно установяване на действителното съдържание на спорните клаузи от договора, неправилно е отказал да се произнесе по своевременно направено възражение за прекомерност на уговореното неустоечно задължение и намаляването му до размер на действителната вреда, измерима със законната лихва, а в доклада по чл.146 ГПК не е разпределил доказателствената тежест на страните вр. това възражение, неправилно не е допуснал поискана от въззивника СИЕ за определяне какви суми са погасени със заплатената от него законна лихва. Изложени са доводи в подкрепа на това възражение, както и по съществото на спора. Отправеното искане е за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната му част.

В жалбата са направени следните искания по доказателствата: 1/.допускане до разпит на един свидетел, с показанията на който да установи действителното съдържание на договора относно уговорените срокове за плащане; 2/.допускане на СИЕ, която му е била отказана от първоинстанционния съд; 3/даване на възможност за ангажиране и на други доказателства съобразно извършен нов доклад от въззивния съд и разпределение на доказателствената тежест.

С подадения в срока по чл.263 ГПК писмен отговор насрещната страна - Държавата чрез министъра на земеделието е оспорила жалбата с възражения за нейната неоснователност.

При така очертания предмет на настоящия спор и съобразно задължителните указания на Върховния касационен съд за даване на указания по разпределение на доказателствената тежест относно възражението за прекомерност и повторно произнасяне по направените доказателствени искания с оглед разпоредбата на чл.266, ал.3 ГПК, съдът приема следното:

С подаденото възражение по чл.414 ГПК въззивникът А. А. е навел възражение за прекомерност на уговорената в чл.30 от процесния договор неустойка. Същото е конкретизирано с подадена молба-становище в първоинстанционното производство, че претендирания размер значително надвишава размера на действителната вреда от забавата, считайки, че последната е съизмерима със законната лихва при забава. Тези твърдения, макар и да не са разгледани впоследствие като искане за намаляване, са включени в доклада на първоинстанционния съд и по повод на същите

липсват твърдения на насрещната страна за друг критерий и размер на действителните вреди от забавата.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест въззивникът следва да докаже твърдението си за прекомерност, в т.ч. и размера на действителната вреда. В тази връзка съдът констатира, че по делото са ангажирани доказателства относно следващата се законна лихва върху извършените плащания на арендните вноски, поради което и размерът на действителната вреда е определен, респ. може да бъде изчислен от съда и в хипотеза, че възражението за недължимост на втората арендна вноска бъде прието за основателно. С оглед на това и на въззивника не следва да се дават указания по см. на чл.146, ал.2 ГПК, а именно, че не сочи доказателства за установяване на действителния размер на вредата.

Не са налице основания за допускане на поисканите от въззивника доказателства.

Възражението за недължимост на втората арендна вноска е включено в доклада. Същото е основано на доводи, извлечени от съдържанието на процесния договор, без твърдения за обстоятелства относно договорните отношения между страните, стоящи въвн от сключения между тях договор и имащи значение за изясняване действителната воля на страните, съгласно разпоредбата на чл.20 ЗЗД. С оглед на това не е налице твърдяното във въззивната жалба процесуално нарушение на първоинстанционния съд вр. доклада, поради което и искането за допускане на гласни доказателства /един свидетел/ за установяване спорните клаузи от договора е неоснователно.

Искането за провеждане на СИЕ е във връзка с направеното възражение за намаляване на уговорената неустойка поради прекомерност и твърденията, че извършените плащания покриват размера на действително претърпяната вреда. Съобразно посоченото по-горе експертиза, даваща отговор и на задача вр. тези твърдения, е била допусната, вкл. с поставена в този смисъл задача от въззивника, и приета в първоинстанционното производство. Същата не е оспорена от него, искане за нова експертиза не е правено, с оглед на което и твърдението във въззивната жалба, че съдът е отказал допускането на такава е невярно. Не са налице основанията по чл.266, ал.3 ГПК.

Настоящият състав не констатира други нарушения, въвн от указаното такова с отменителното решение на ВКС, налагащи даване на указания по

разпределяне на доказателствената тежест и възможност за ангажиране на доказателства.

С определение № 69/19.01.2024г. съдът е приел за разглеждане направеното от въззивника А. В. А. възражение и е оставил без уважение направените от него доказателствени искания.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____